

Jumătate a trupului

Camelia Oprea

Din tălpi până-n creștet mă-nvelește glasul mamei.
N-ar fi ea scânteie dacă n-aș fi fost eu cerul legănat de ape.
Când mi se făcea dor de iarbă,
mă auzeam de sub învelișul inimii ei în mijlocul basmului.
Jumătate a trupului meu e mama, Cu cealaltă jumătate m-am privit într-o frunză de măr
și eram floarea lui.

Celelalte flori mi-au ajuns la inimă; vor muri fără mine
dacă nu le învelesc cu aripi de înger să urce în oglinda cerului,
să curgă ninsori în fericirile celor care n-au fost înveliți
din tălpi până în creștet de glasul mamei.
M-am gândit la frunză și am înțeles
de ce m-am lăsat floare la umbra ei: în numele meu
regăsesc întotdeauna glasul mamei.